

Sesijas dokuments

B9-0097/2019 }
B9-0098/2019 }
B9-0099/2019 }
B9-0100/2019 } RC1

18.9.2019

KOPĪGS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts saskaņā ar Reglamenta 132. panta 2. un 4. punktu

nolūkā aizstāt šādus rezolūcijas priekšlikumus:

B9-0097/2019 (PPE)

B9-098/2019 (ECR)

B9-0099/2019 (S&D)

B9-0100/2019 (Renew)

par Eiropas atceres nozīmi Eiropas nākotnei
(2019/2819(RSP))

Michael Gahler, Andrius Kubilius, Rasa Juknevičienė, Željana Zovko, David McAllister, Antonio Tajani, Sandra Kalniete, Traian Băsescu, Radosław Sikorski, Andrzej Halicki, Andrey Kovatchev, Ewa Kopacz, Lukas Mandl, Alexander Alexandrov Yordanov, Andrea Bocskor, Inese Vaidere, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Vladimír Bilčík, Ivan Štefanec, Liudas Mažylis, Loránt Vincze, Arba Kokalari

PPE grupas vārdā

Kati Piri, Isabel Santos, Sven Mikser, Marina Kaljurand

S&D grupas vārdā

Michal Šimečka, Frédérique Ries, Ramona Strugariu, Katalin Cseh, Ondřej Kovařík, Vlad-Marius Botoș, Izaskun Bilbao Barandica, Jan-Christoph Oetjen, Sheila Ritchie, Olivier Chastel, Petras Auštrevičius

grupas „Renew“ vārdā

Ryszard Antoni Legutko, Anna Fotyga, Tomasz Piotr Poręba, Dace Melbārde, Witold Jan Waszczykowski, Ryszard Czarnecki, Jadwiga

RC\1189056LV.docx

PE637.835v01-00 }
PE637.836v01-00 }
PE637.837v01-00 }
PE637.838v01-00 } RC1

*Wiśniewska, Bogdan Rzońca, Anna Zalewska, Jacek Saryusz-Wolski,
Grzegorz Tobiszowski, Joanna Kopcińska, Elżbieta Rafalska, Joachim
Stanisław Brudziński, Beata Szydło, Beata Mazurek, Andżelika Anna
Możdżanowska, Beata Kempa, Patryk Jaki, Charlie Weimers*
ECR grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par Eiropas atceres nozīmi Eiropas nākotnei (2019/2819(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā vispārējos cilvēktiesību principus un Eiropas Savienības kā uz kopīgām vērtībām balstītas kopienas pamatprincipus,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja pirmā vietnieka Fransa Timmermansa un komisāres Veras Jourovas 2019. gada 22. augusta paziņojumu pirms visu totalitāro un autoritāro režīmu upuru Eiropas atceres dienas,
- ņemot vērā 1948. gada 10. decembrī pieņemto Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā 2005. gada 12. maija rezolūciju par 60. gadadienu kopš Otrā pasaules kara beigām Eiropā 1945. gada 8. maijā¹,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2006. gada 26. janvāra rezolūciju Nr. 1481 par nepieciešamību starptautiski nosodīt totalitāro komunistisko režīmu noziegumus,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 28. novembra Pamatlēmumu 2008/913/TI par krimināltiesību izmantošanu cīņā pret noteiktiem rasisma un ksenofobijas veidiem un izpausmēm²,
- ņemot vērā 2008. gada 3. jūnijā pieņemto Prāgas deklarāciju par Eiropas sirdsapziņu un komunismu,
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 23. septembra deklarāciju par 23. augusta pasludināšanu par Eiropas staļinisma un nacisma upuru atceres dienu³,
- ņemot vērā 2009. gada 2. aprīļa rezolūciju par Eiropas sirdsapziņu un totalitārismu⁴,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 22. decembra ziņojumu “Atmiņas par totalitāro režīmu pastrādātajiem noziegumiem Eiropā” (COM(2010)0783),
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 9.-10. jūnija secinājumus attiecībā uz atmiņām par totalitāro režīmu pastrādātajiem noziegumiem Eiropā,
- ņemot vērā 2011. gada 23. augusta Varšavas deklarāciju par totalitāro režīmu upuru Eiropas atceres dienu,
- ņemot vērā ES dalībvalstu valdību pārstāvju 2018. gada 23. augusta kopīgo paziņojumu par komunisma upuru atceri,

¹ OV C 92 E, 20.4.2006., 392. lpp.

² OV L 328, 6.12.2008., 55. lpp.

³ OV C 8 E, 14.1.2010., 57. lpp.

⁴ OV C 137 E, 27.5.2010., 25. lpp.

- ņemot vērā Parlamenta vēsturisko rezolūciju par stāvokli Igaunijā, Latvijā un Lietuvā, kas tika pieņemta 1983. gada 13. janvārī kā atbilde uz 45 šo valstu iedzīvotāju parakstīto “Baltijas memorandu”,
 - ņemot vērā vairāku valstu parlamentu pieņemtās rezolūcijas un deklarācijas par totalitāro komunistisko režīmu noziegumiem,
 - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā šogad apņemt 80. gadadienu, kopš sākās Otrais pasaules karš, kas radīja vēl nepieredzētas cilvēku ciešanas un pakļāva Eiropas valstis gadu desmitiem ilgai okupācijai;
- B. tā kā pirms 80 gadiem, 1939. gada 23. augustā, komunistiskā Padomju Savienība un nacistiskā Vācija parakstīja Līgumu par neuzbrukšanu, kas pazīstams kā Molotova-Ribentropa pakts, un tā slepenos protokolus, sadalot Eiropu un neatkarīgu valstu teritorijas starp šiem diviem totalitārajiem režīmiem un iekļaujot tās savās interešu sfērās, tādējādi sekmējot Otrā pasaules kara izcelšanos;
- C. tā kā tiešās sekas Molotova-Ribentropa paktam, pēc kura 1939. gada 28. septembrī tika noslēgts nacistiskās Vācijas un Padomju Savienības līgums par draudzību un robežu, bija tādas, ka Polijas Republikā vispirms iebruka hitleriskā Vācija, bet divas nedēļas vēlāk — staļiniskā Padomju Savienība, laupot šai valstij neatkarību un izraisot nepieredzētu poļu tautas traģēdiju, savukārt 1939. gada decembrī komunistiskā Padomju Savienība sāka agresīvu karu ar Somiju, bet 1940. gada jūnijā okupēja un anektēja daļu no Rumānijas teritorijas, kas tā arī nekad Rumānijai netika atdota, un anektēja neatkarīgās Lietuvas, Latvijas un Igaunijas republikas;
- D. tā kā pēc nacistu režīma sakāves un Otrā pasaules kara beigām vienas Eiropas valstis varēja atkopties pēc kara un īstenot izlīguma procesu, savukārt citas pusgadsimtu bija pakļautas diktatūrai, tostarp dažas no tām bija vai nu tiešā padomju okupācijā vai padomju ietekmē, un tām bija liegta brīvība, demokrātija, cieņa, cilvēktiesības un sociāli ekonomiskā attīstība;
- E. tā kā nacistiskā režīma noziegumi tika izmeklēti Nirnbergas procesā un tajos vainīgie tika sodīti, taču vēl arvien ir akūti nepieciešams veicināt informētību par staļinisma un citu diktatūru veiktajiem noziegumiem, sniegt to morālo izvērtējumu un veikt juridisku izmeklēšanu;
- F. tā kā dažās dalībvalstīs komunistiskā un nacistiskā ideoloģija ir aizliegta ar likumu;
- G. tā kā Eiropas integrācija jau kopš pašiem tās pirmsākumiem bija reakcija gan uz ciešanām, ko izraisīja divi pasaules kari un nacistu tirānija, kas noveda pie holokausta, gan arī uz totalitāro un nedemokrātisko komunistisko režīmu izplatīšanos Centrāleiropā un Austrumeiropā, kā arī veids, kā ar sadarbību un integrāciju pārvarēt dziļo sašķeltību un naidīgumu Eiropā, nepieļaut jaunu karu un nodrošināt demokrātiju Eiropā; tā kā tām Eiropas valstīm, kuras cieta no padomju okupācijas un komunistiskajām diktatūrām, ES paplašināšanās pēc 2004. gada nozīmē atgriešanos Eiropas valstu saimē, kurai tās ir piederīgas;

- H. tā kā Eiropas traģiskā pagātne ir vienmēr jāsaglabā atmiņā, lai tādējādi tiktu godināti upuri, nosodīti noziegumu izdarītāji un likti pamati izlīgumam, kura pamatā ir patiesība un piemiņa;
- I. tā kā Eiropas un tās iedzīvotāju vienotības stiprināšanai un Eiropas noturības veidošanai pret aktuālajiem ārējiem draudiem ir izšķiroši svarīgi godināt totalitāro režīmu upurus un atzīt un izprast to, ka staļinistu, nacistu un citu diktatūru izdarītie noziegumi ir kopīga Eiropas vēstures pieredze;
- J. tā kā pirms 30 gadiem, 1989. gada 23. augustā, Molotova-Ribentropa pakta 50. gadadienu un totalitāro režīmu upurus pieminēja Baltijas ceļā, kas bija vēsturē nepieredzēta manifestācija ar divu miljonu Lietuvas, Latvijas un Igaunijas iedzīvotāju piedalīšanos, kuri sadevās rokās, izveidojot cilvēku ķēdi no Viļņas cauri Rīgai līdz Tallinai;
- K. tā kā, neraugoties uz to, ka 1989. gada 24. decembrī PSRS Tautas deputātu kongress nosodīja Molotova-Ribentropa pakta parakstīšanu un citus līgumus, kas tika noslēgti ar nacistisko Vāciju, 2019. gada augustā Krievijas varas iestādes atteicās uzņemties atbildību par šo vienošanos un tās sekām un pašlaik popularizē uzskatu, ka patiesie Otrā pasaules kara izraisītāji esot Polija, Baltijas valstis un rietumvalstis;
- L. tā kā Eiropas un tās iedzīvotāju vienotības stiprināšanai un Eiropas noturības veidošanai pret aktuālajiem ārējiem draudiem ir izšķiroši svarīgi godināt totalitāro un autoritāro režīmu upurus un atzīt un izprast to, ka staļinistu, nacistu un citu diktatūru izdarītie noziegumi ir kopīga Eiropas vēstures pieredze;
- M. tā kā atklāti radikālas, rasistiskas un ksenofobiskas grupas un politiskās partijas ir kurinājušas naidu un vardarbību sabiedrībā, piemēram, izplatot naida runu tiešsaistē, kas nereti sekmē vardarbības, ksenofobijas un neiecietības pieaugumu;
1. tā kā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pantu Savienība ir dibināta, pamatojoties uz vērtībām, kas respektē cilvēka cieņu, brīvību, demokrātiju, vienlīdzību, tiesiskumu un cilvēktiesības, tostarp minoritāšu tiesības; tā kā šīs ir visām dalībvalstīm kopējas vērtības,
 2. uzsver, ka Otrais pasaules karš — postošākais karš Eiropas vēsturē — bija tiešas sekas bēdīgi slavenajam nacistiskās Vācijas un Padomju Savienības 1939. gada 23. augusta līgumam par neuzbrukšanu, kas pazīstams arī kā Molotova-Ribentropa pakts, un tā slepenajiem protokoliem, ar kuriem abi totalitārie režīmi, kurus vienoja mērķis iekarot pasauli, sadalīja Eiropu savās ietekmes zonās;
 3. atgādina, ka nacistiskie un komunistiskie režīmi veica masu slepkavības, genocīdu un deportācijas, kuru rezultātā 20. gadsimtā dzīvību vai brīvību zaudēja nepieredzēti liels cilvēku skaits, un atgādina par nacistiskā režīma pastrādāto šausminošo noziegumu — holokaustu; pauž visstingrāko nosodījumu par nacistiskā un komunistiskā režīma un citu totalitāro režīmu pastrādātajiem agresijas aktiem, noziegumiem pret cilvēci un masveida cilvēktiesību pārkāpumiem;
 4. pauž dziļu cieņu ikvienam šo totalitāro režīmu upurim, un aicina visas ES iestādes un dalībniekus darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka šausminošos totalitāros

noziegumus pret cilvēci un sistemātiskos un rupjos cilvēktiesību pārkāpumus atcerētos un par tiem sauktu pie atbildības, un garantēt, ka šādi noziegumi nekad netiks atkārtoti; uzsver to, cik svarīgi ir atcerēties pagātnes notikumus, jo nav iespējams panākt samierināšanos bez pagātnes notikumu atceres, un atkārtoti un vienoti iestājas pret jebkādu totalitāru iekārtu neatkarīgi no tā, uz kādu ideoloģiju tā būtu balstīta;

5. aicina visas ES dalībvalstis skaidri un principiāli izvērtēt totalitāro komunistisko režīmu un nacistiskā režīma pastrādātos noziegumus un agresijas aktus;
6. nosoda tādu totalitārisma ideoloģiju kā nacisms un staļinisms simbolikas un ideju izplatīšanu Eiropas Savienībā;
7. nosoda vēstures revizionismu un nacistu kolaborantu cildināšanu, kas vērojama dažās ES dalībvalstīs; pauž dziļas bažas par to, ka Eiropas Savienībā atkal pieņemamām arvien vairāk tiek uzskatītas radikālas ideoloģijas un atkal plašumā vēršas fašisms, rasisms, ksenofobija un citi neiecietības veidi, un pauž satraukumu par ziņojumiem, ka dažās dalībvalstīs notiek politisko līderu, politisko partiju un tiesībsargu iestāžu slepena sadarbība ar radikālām, rasistiskām un ksenofobiskām kustībām, kurām ir dažādas politiskās noslieces; aicina dalībvalstis cik vien bargi iespējams nosodīt šādu rīcību, jo tā kaitē tādām ES vērtībām kā miers, brīvība un demokrātija;
8. aicina visas dalībvalstis 23. augustā gan Eiropas Savienības, gan valsts līmenī atzīmēt Eiropas atceres dienu totalitāro režīmu upuru piemiņai un vairot jaunākās paaudzes iedzīvotāju informētību par šiem jautājumiem, nodrošinot, lai visu Eiropas skolu mācību programmās un mācību grāmatās būtu iekļauta totalitāro režīmu vēsture un šo režīmu izraisīto seku analīze; aicina dalībvalstis atbalstīt Eiropas nemierīgās pagātnes dokumentēšanu, piemēram, visās ES valodās iztulkojot Nirnbergas tribunāla procesuālos dokumentus;
9. aicina dalībvalstis nosodīt jebkāda veida holokausta noliegšanu un vērsties pret to, tajā skaitā mēģinājumiem trivializēt nacistu un viņu līdzdalībnieku noziegumus un mazināt to nozīmi, tostarp nepieļaujot šādu trivializēšanu politiskajās diskusijās un plašsaziņas līdzekļos;
10. aicina veidot kopēju atceres kultūru, kas nosodītu fašisma, staļinisma un citu pagātnes totalitāro un autoritāro režīmu noziegumus, lai tādējādi stiprinātu noturību pret aktuālajiem draudiem demokrātijai, un šajā ziņā īpašu uzmanību pievērst jaunajai paaudzei; mudina dalībvalstis ar populārās kultūras palīdzību veicināt izglītošanu par mūsu sabiedrības daudzveidību un kopējo vēsturi, tajā skaitā par tādām Otrā pasaules kara nežēlībām kā holokausts, kā arī vērsties pret aizvadītajos gados pieredzēto tā upuru sistemātisku dehumanizēšanu;
11. turklāt prasa noteikt 25. maiju (Aušvicas varoņa rotmistra Vitolda Pilecka nāvēssoda gadadienu) par Starptautisko dienu varonīgo cīnītāju pret totalitārismu atcerē, kas apliecinātu cieņu un godinātu visus tos, kas, cīnoties pret tirāniju, izrādījuši savu varonību un patiesu mīlestību pret cilvēci, kā arī nodrošinātu, ka nākamajām paaudzēm tiek sniegts pareizas attieksmes paraugs, ko izmantot, pretojoties totalitāras paverdzināšanas draudiem;
12. aicina Komisiju sniegt efektīvu atbalstu vēsturiskās atmiņas un piemiņas veicināšanas

projektiem dalībvalstīs un Eiropas Atmiņas un sirdsapziņas platformas darbībām, kā arī piešķirt atbilstošus finanšu resursus programmas “Eiropa pilsoņiem” satvarā, lai varētu atbalstīt totalitāru režīmu upuru godināšanu un iemūžināt viņu piemiņu, kā noteikts Parlamenta nostājā par programmu “Tiesības un vērtības” 2021.–2027. gadam;

13. paziņo, ka Eiropas integrācija kā miera un samierināšanas modelis bija brīva visu Eiropas tautu izvēle apņemties veidot kopīgu nākotni un ka Eiropas Savienība ir īpaši atbildīga par demokrātijas, cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanas sekmēšanu un aizsardzību ne tikai Eiropas Savienības teritorijā, bet arī ārpus tās;
14. norāda, ka, pievienojoties Eiropas Savienībai un NATO, Centrāleiropas un Austrumeiropas valstis ir ne tikai atgriezušās brīvu un demokrātisku Eiropas valstu saimē, bet arī sekmīgi ar ES palīdzību ir īstenojušas reformas un uzsākušas sociāli ekonomiskās attīstības procesus; tomēr uzsver, ka arī citām Eiropas valstīm, kā noteikts LES 49. pantā, ir jābūt pieejamai šai iespējai;
15. uzskata, ka Krievija vēl joprojām ir komunistiskā totalitārisma lielākais upuris un ka Krievijas attīstība virzībā uz demokrātisku valsti būs kavēta tikmēr, kamēr vien valdība, politiskā elite un politiskā propaganda turpinās attaisnot komunistiskos noziegumus un glorificēt padomju totalitāro režīmu; tādēļ aicina Krievijas sabiedrību apzināties un pieņemt savu traģisko pagātnei;
16. pauž nopietnas bažas par Krievijas pašreizējās vadības centieniem izkropļot vēsturiskos faktus un mazināt padomju totalitārā režīma noziegumu smagumu un uzskata, ka tie ir bīstami elementi pret demokrātisko Eiropu vērstā informācijas karā, kura mērķis ir sašķelt Eiropu, un tādēļ aicina Komisiju izlēmīgi vērsties pret šiem centieniem;
17. pauž bažas par to, ka totalitāro režīmu simboli joprojām tiek izmantoti gan publiskajā telpā, gan komerciāliem nolūkiem, un atgādina, ka vairākas Eiropas valstis ir aizliegušas gan nacistiskās, gan komunistiskās simbolikas lietošanu;
18. norāda, ka vairākās dalībvalstīs sabiedriskās vietās (parkos, laukumos, ielās u. c.) atrodas pieminekļi un memoriāli, kas slavina totalitāros režīmus, un tas paver iespēju izkropļot vēsturiskos faktus par Otrā pasaules kara sekām un popularizēt totalitārismu kā politisku iekārtu;
19. nosoda to, ka ekstrēmiski un ksenofobiski politiskie spēki Eiropā arvien plašākā mērā sagroza vēstures faktus un izmanto simbolus un izteiksmes līdzekļus, kas līdzinās totalitārisma propagandai un kuros tiek pausts rasisms, antisemitisms un naids pret seksuālajām un citām minoritātēm;
20. mudina dalībvalstis nodrošināt atbilstību Padomes pamatlēmuma noteikumiem un vērsties pret organizācijām, kas publiskajā telpā un tiešsaistē izplata naida runu un aicina uz vardarbību;
21. uzsver, ka Eiropas traģiskajai pagātnei arī turpmāk vajadzētu būt morālai un politiskai iedvesmai, risinot mūsdienu pasaulē aktuālas problēmas, tostarp cenšoties panākt lielāku taisnīgumu pasaulē, veidojot atvērtas un iecietīgas sabiedrības un kopienas, kuras neatstumj etniskās, reliģiskās un seksuālās minoritātes, un cenšoties panākt, ka Eiropas vērtības dod labumu visiem;

22. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Krievijas Domei un Austrumu partnerības valstu parlamentiem.